

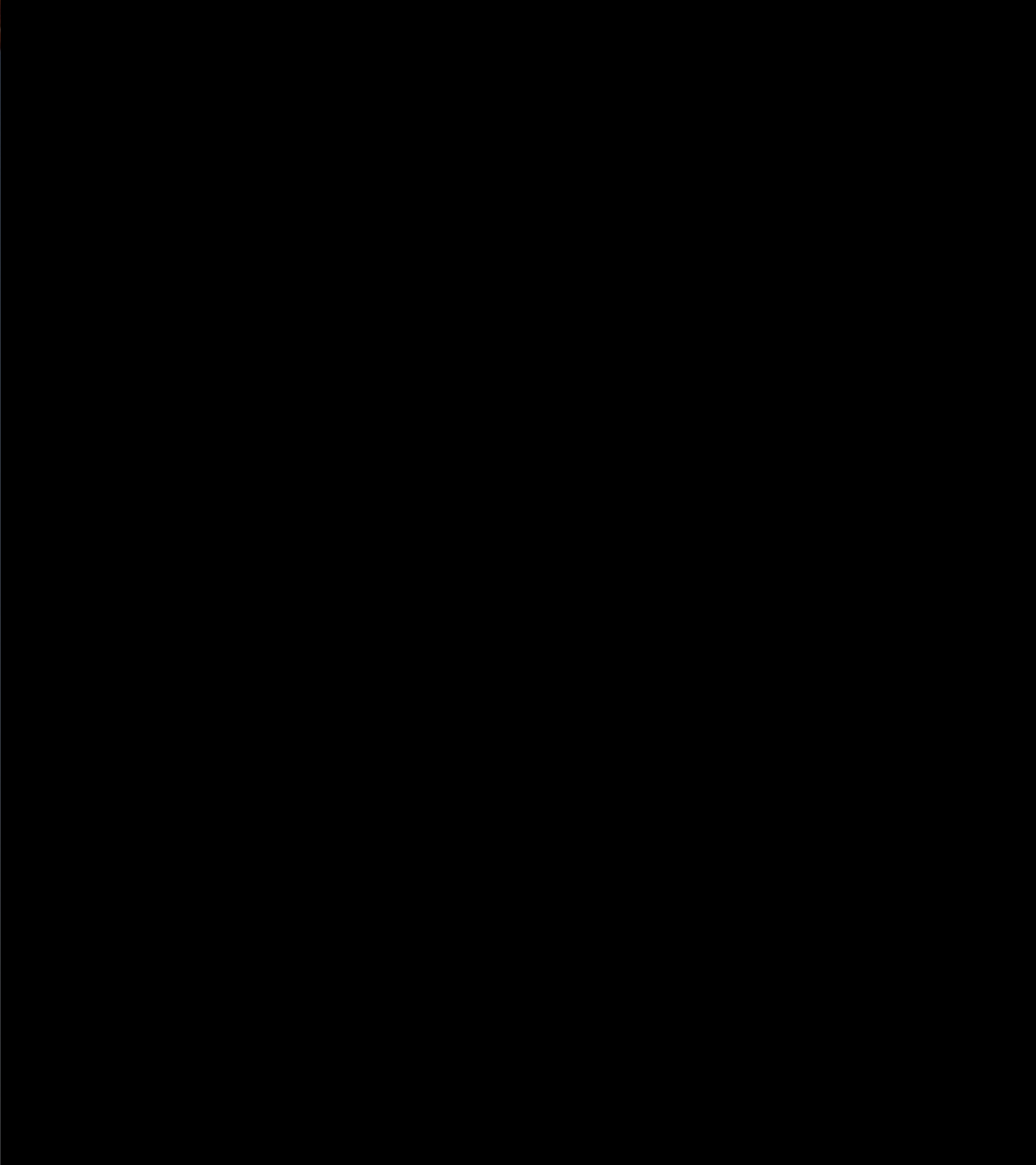

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
GLIPTOTEKA

mladen galić

ZVONKO MAKOVIĆ
LEONIDA KOVAČ

12. 10. - 1. 11. 2008.

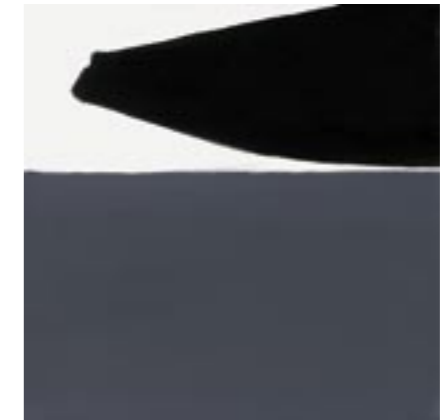
Drugi dan 34, 2008.

Drugi dan 72, 2008.

Drugi dan 73, 2008.

Drugi dan 74, 2008.

MLADEN GALIĆ: SLIKE 2008.

Slikarski počeci Mladena Galića sežu u prvu polovicu šezdesetih godina, a ono što je njegove radove izdvajalo iz tadašnje umjetničke produkcije, bila je radikalna redukcija. Ruku na srce, za redukcijom se na različite načine posezalo i u praksi pedesetih, kao i tijekom čitavih šezdesetih: slika se tada lišavala prikaza, baš kao i metaforičkoga i simboličkoga govora i težilo se sveopćem sažimanju. Predmet se isključivao iz slike i cilj je bio apstrakcija. Pojam „apstrakcija“, ili „nepredmetnost“, nije imao samo deskriptivno značenje, već je ovdje podrazumijevao i normativnu vrijednost. Apstrakcija je implicite označavala aktualnost, otvorenost, razumijevanje suvremenoga jezika, a vrlo se često time samo maskirala skromna umjetnička osobnost. Redukciji su u podjednako mjeri pribjegavali i umjetnici enformela, i oni konstruktivističke provenijencije, što znači pripadnici dijametralno suprotnih stajališta. To je i razumljivo, jer to je vrijeme visokog modernizma koji je u svojim mnogim izdancima prisutan i na našoj umjetničkoj sceni. Galićeve su rane slike također pripadale istome redukcionističkom krugu, pa shodno tome i duhu visokog modernizma. Međutim, za razliku od većine pripadnika svoje slikarske generacije, baš kao i one koja joj je prethodila, on je slikanjem nastojao afirmirati isključivo fizičku, to znači objektnu prirodu slike. Iz nje je isključio svaku metafizičku dimenziju, pa i osobnu i intimnu koju su osobito afirmirali umjetnici enformela. Takvo razgoličenje medija slike pozicioniralo je Galića u zonu brisanog prostora. Gola predmetnost, upravo tvarnost slike afirmirala je elementarno njezino stanje kao najvažniju osobinu kroz koju će se proniknuti u srž nove slikarske prakse. Galića stoga počinju zaokupljati i drugi tada vrlo aktualni problemi: kako proširiti sliku u njezinom tvarnom aspektu, kako na još nedvosmisleniji način naglasiti sliku kao stvar, kao objekt.

Slika je u vrijeme kasnoga modernizma isključivala svaku predstavljačku osobinu, a pozornost nastojala usredotočiti na afirmaciju temeljne prirode toga medija - na plohu. Početkom šezdesetih godina javlja se, međutim, upravo u kompleksu onoga što se s dosta proizvoljnosti može nazvati minimal artom, jedna nova opcija - svojevrsna sinteza slike i skulpture. Površine i volumena. Riječ je o iskoraku s polja slike u realan prostor i uključivanje realnog prostora u sliku, te relativiziranjem volumena u skulpturi i uključivanjem evidentno slikarskih vrijednosti u njezin korpus. Javlja se neka vrst mutanta kojeg kritičari imenuju slika-objekt odnosno skulptura-objekt. Težište je, dakako, na pojmu "objekt" čime se želi relativizirati tradicionalni opozicijski par "slika - skulptura", a istaknuti materijalnu, predmetnu prirodu umjetničkoga djela.

U hrvatskoj umjetnosti druge polovice šezdesetih godina nekoliko će autora posegnuti za tom jezičkom inovacijom, a umjetnici u kojih se mogla najizravnije prepoznati takva orijentacija bili su Ljerka Šibenik, Mladen Galić, Miroslav Šutej. U jesen 1967. troje spomenutih umjetnika, kojima se pridružio njihov generacijski kolega Ante Kuduz, organiziraju u Galeriji Studentskog centra u Zagrebu manifestaciju nazvanu Hit parada. Samo godinu dana kasnije samostalna izložba Ljerke Šibenik u Galeriji suvremene umjetnosti u Zagrebu pokazala je u kojem se smjeru razvila ideja povezivanja slike/skulpture s realnim prostorom. Umjetnica je, naime, tu izložila u punom smislu cjelovito artikulirane slike-objekte i skulpture-objekte, štoviše dvije dvorane galerije tom su prigodom bile pretvorene u prve plastičke ambijente u hrvatskoj umjetnosti (Crni ambijent sa devet vertikalnih elemenata i Crni ambijent s jednim longitudinalnim elementom). Međutim, mnogo je bio važniji pomak u jezičkom smislu. Više se nije baratalo slikama, skulpturama, pa niti objektima, već je cjelokupan ambijent postao označen, dobio

Drugi dan 75, 2008.

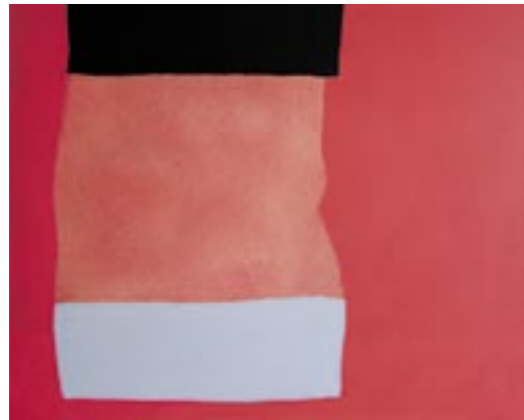
status umjetničkoga djela. Drugim riječima, više nisu opipljivi, u sebe zatvoreni i od okoline izdvojeni objekti, kao što su to slike ili skulpture, umjetničko djelo, već svi oni razmaci, šupljina, prostor koji ih okružuje.... zajedno s njima postaju sredinom umjetničkoga događanja.

Godine 1970. u Galeriji suvremene umjetnosti izložit će svoje objekte i ambijente i Mladen Galić. Njegovi se objekti mogu razumjeti kao iskorak s plohe u prostor, zahvaćanje realnog prostora i uključivanje prostora u organizam djela. Ono što je ovdje važno istaknuti, to je da je tim zahvaćanjem punoga prostornog realiteta Galić izmijenio status slike kao medija dodajući joj treću dimenziju, plasticitet. S druge strane te su slike jasno upućivale na svoje podrijetlo, na one minimalističke slike iz ciklusa Prostor zvuka s početka šezdesetih. Na istoj izložbi Galić se također predstavio ambijentima. Štoviše, i u njega je tzv. crno svjetlo oblikovalo prostor. Ambijent se sastojao od jednostavnih pravilno izvijenih neonskih cijevi koje su zapaljene pretvarale ambijent u scenu koja je postala ekvivalentom tradicionalnome umjetničkom djelu.

Od samoga su početka Galiću slike, pa tako i skulpture, objekti, ambijenti predstavljali samostalne plastičke cjeline lišene svake predstavljачke dimenzije. Međutim, iskustvo koje je imao radeći ambijente i objekte, oko 1980. se na diskretan način mijenja. Radi slike koje treba vidjeti u kontekstu analitičke umjetnosti koja je tijekom sedamdesetih bila iznimno aktualnim izazovom. Ono što mu je iz repertoara analitičkoga slikarstva najbliže, to je usredotočenost na strogo fizičku dimenziju medija slike. Mladenu Galiću su činjenica formata, ruba, veličine i oblika slikarskog polja jedina jezička preokupacija. Crni slikani tragovi, a riječ je o repertoaru preciznih geometrijskih oblika, figuriraju kao super-znakovi koji su, pojedinačno, lišeni svakog sadržaja, a ono što im daje smisao to je kontekst, to je njihovo mjesto unutar okvira. Drugim

riječima crne geometrijske figure i rasteri, točnije mreža na bijelom polju nemaju osobinu pozitiva i negativa, naslikanoga i onoga što naslikanome daje prostornu protežnost, već je tek sve zajedno shvaćeno kao jedinstven organizam, kao slika u njezinu punom materijalnom, fizičkom smislu. Naslovivši ova djela Prostorne činjenice Galić je jasno sugerirao način kako ih se treba razumjeti.

Dvadeset godina kasnije on, s formalnog aspekta, napušta izvedbenu preciznost svojih analitičkih radova. Nisu samo meki rubovi i slobodnije linije novost koju Galić unosi u svoje djelo, mnogo mi se važnijim čine efekti koji nastaju na slikanim površinama iz kojih se jasno razabire manualnost, postupak slobodnog slikanja, povlačenja vidljivih tragova kista i boje različite gustoće. S jedne strane i sada dolazi do izražaja materijalna, dakle činjenična dimenzija medija slike, no taj je moment ipak u službi nečega drugog. Teško se oteti dojmu da u takvom načinu rada ne otkrijemo neku pohvalu slikanju, prepoznamo diskretan užitak u činjenici da se slika, da se jednostavnim postupkom ne mora nužno afirmirati askezu u njezinu rigidnom obliku. Nadalje, te smekšane plošnine nadasve otkrivaju osobinu koju bih nazvao "slikarskom", ali u vrlo preciznom određenju toga pojma, onako kako ga je svojedobno definirao veliki švicarski povjesničar umjetnosti Heinrich Wölfflin koristeći pojam "malerisch". Pišući svoj programatski tekst "Postslikarska apstrakcija" (Post Painterly Abstraction, 1964) Clement Greenberg se poziva, već u prvoj rečenici, upravo na Wölfflina i njegov pojam "malerisch" on prevodi na engleski "painterly". "Slikarski znači, između ostalog, mutnu, prekinutu, labavo određenu boju ili konturu", kaže Greenberg. Vratimo se, međutim, Mladenu Galiću. Njegovim novijim slikama videnima retrospektivno, u kontinuitetu prema najstarijima. Možda ne bi bilo pogrešno razumjeti

Drugi dan 66, 2008.

ove slike kao svojevrsan dijalog s onima najranijima, razumjeti ih kao svojevrsni hommage onoj wölfflinovsko-greenbergovskoj kategoriji od koje se mladi Galić nastojao distancirati, da bi je, nakon bogatoga i svestranoga iskustva, sada prihvatio i protumačio na svoj, duboko osoban način.

Međutim, serijom sasvim recentnih djela Galić vodi dijalog sa svojim ranim radovima i s drugog aspekta. Da bismo bolje razumjeli karakter toga dijaloga, bilo bi korisno pogledati pažljivije same slike. Točnije, vidjeti što je na njima prikazano. Bilo da je riječ o slikama velikih formata, bilo o onima veoma malih, zajednička je osobina slobodan, gotovo proizvoljan raspored elemenata ispune unutar polja slike, a što predstavlja otklon od ranije Galićeve prakse. Elementi ispune odaju osobine fragmenta, krhotina nekoć cjelovitih oblika koji su sada izlomljeni i nepravilnih obrisnih linija. Unutar kadra kao da plutaju, kao da su trenutno smješteni na poziciju koju vidimo. Taj provizoran raspored stvara tenziju i to mi se čini najuzbudljivijim na ovim slikama. Tenziju između zadanog formata i onoga što je u njemu uvijek drugačije, uvijek novo. Galićeve slike kao da su iskušavanje mogućnosti koje uspostavljaju te dvije vrijednosti: slike kao fizičke činjenice s konkretnim granicama, rubovima, protežnosti i uslikanoga. Onoga u slici. Onoga što predstavlja varijabilnu vrijednost i što pripada umjetnikovoj imaginaciji, njegovoj odluci da taj fragilni, krhki sačuvani dio raščlanjenoga oblika postavi upravo na mjestu na kojemu ćemo ga vidjeti. I dok je nekoć slika bila unaprijed zamišljena do tančina, a slikanjem se samo materijalizirala nastojeći sačuvati red i logiku već riješene kompozicijske cjeline, danas slika nastaje u trenutku kad slikar pristupi praznoj površini platna. On slikanjem kao da traži, a ne da tehnički elaborira unaprijed definiranu cjelinu. Taj dojam nastajanja vidljiv

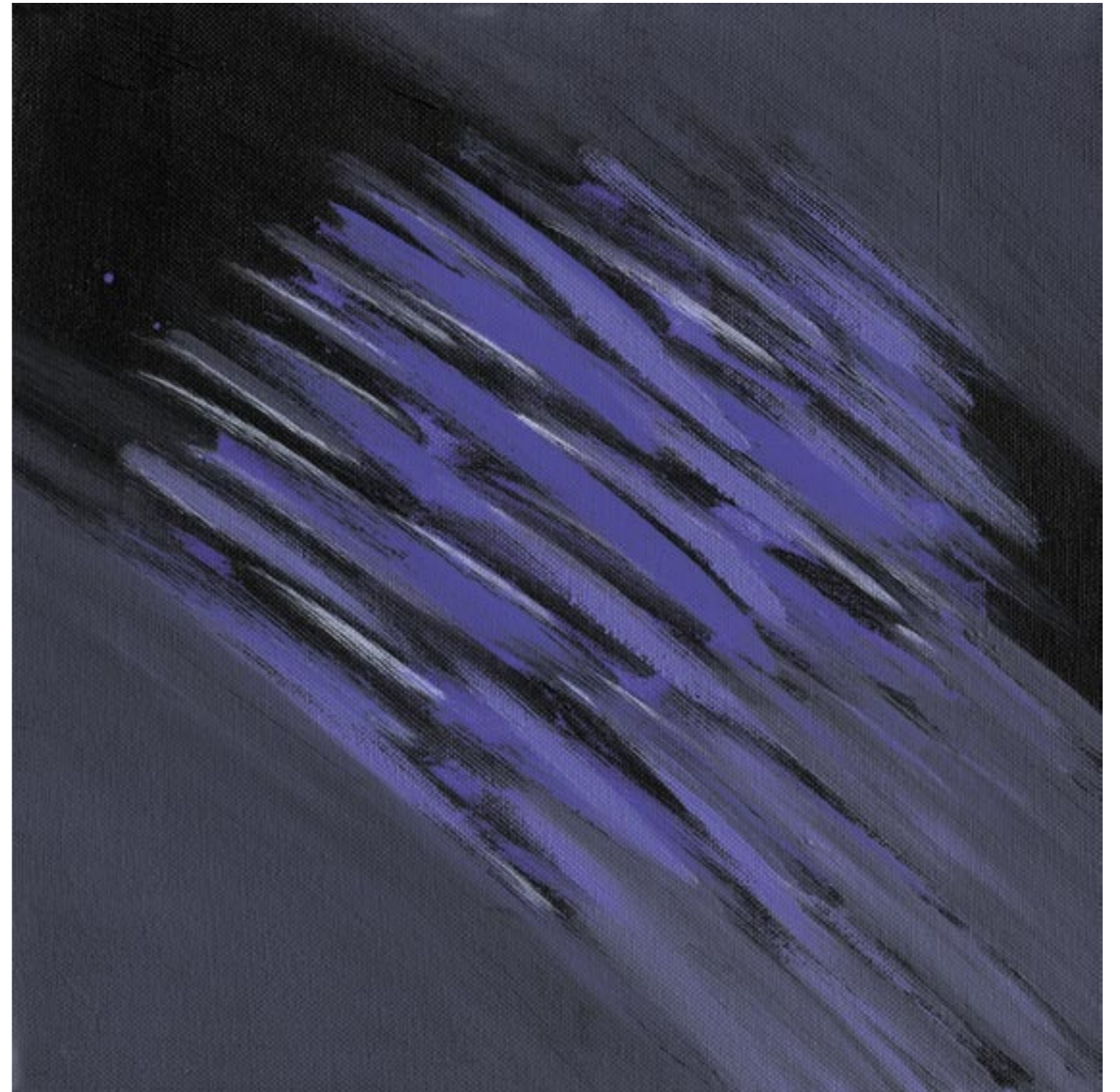
Drugi dan 80, 2007.

je i na teksturi: rahloj, često nekonzistentnoj, s jasno uočljivim potezima kista. Pa ipak, tako naglašena manualnost ne predstavlja negdašnju afirmaciju slikanja kao golog, fizičkog čina. Slikanje sada nema tautološku vrijednost, ono nije nikakvo samopotvrđivanje. Slikanje sada ne odaje trajanje, ne dokumentira u tolikoj mjeri proces, koliko spontanost i nepredvidivost. Riječ je, zapravo, o naglašenom udjelu slučaja, a možemo ga tražiti na dvije razine: onoj koja pripada slikanju, pokrivanju plohe bojom, i onoj koja se tiče rasporeda naslikanih plošтина. Pitanje koje se pri tom nužno postavlja, tiče se na neki način sudbine ovih slika. Točnije, njihova smještanja u kontekst čitavog slikarova opusa koji je nastajao gotovo pola minolog stoljeća i doticao različite jezičke mogućnosti. Reći kako tim radovima Mladen Galić kao da želi istaknuti otklon od onoga što je iza sebe ostavio, možda i nije pogrešno. Otklon od reda, discipline, logike, a okrenutost prema nečemu spontanom može u svakom slučaju biti kvaliteta koja nudi i drugačiji pogled unazad.

Zvonko MAKOVIĆ

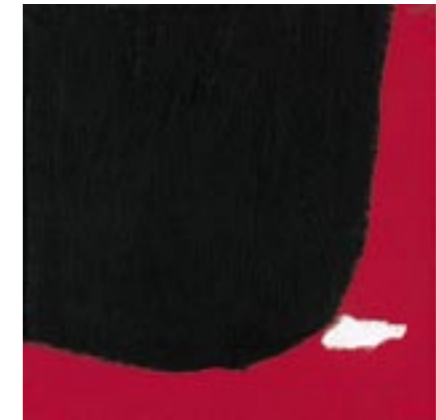
Drugi dan 76, 2008.

Drugi dan 77, 2008.

Drugi dan 78, 2008.

Drugi dan 79, 2008.

BILJEŠKA POVODOM DANA DRUGOG

Recentne slike Mladena Galića navode me na jedno apsurdno pitanje, a to bi otprilike glasilo - u kakvoj su relaciji fotografija i glazba? Zašto to pitam? Što i zašto Galić slika? Kaže da je njegovom slikarstvu bitno uporište glazba. Šezdesetih godina prošlog stoljeća mnoge je svoje slike naslovio Prostor zvuka. Kasnije je koristio naziv Prostorna činjenica. Je li pritom mislio na prostor kao činjenicu, ili na neku činjenicu koja je samim time što postoji u prostoru prostorna? Prostoru pripadajuća, ili imanentna. To me opet vraća ključnom pitanju: što je to prostor? Sve su teorije suglasne u tome da je prostor temeljna egzistencijalna kategorija.

Reći ću da u Galićevim slikama naslikanima tijekom 2007. i 2008. godine vidim oblike koji kao-da-lebde ili kao-da-plutaju prostorom (slikarskog kadra). Ta me konstatacija opet vodi daljnjim pitanjima: što je to oblik, te nadalje pitanju o svojstvima prostora reprezentiranim slikarskim kadrom (paradoksalno) nereprezentacijske slike. Ovdje uvodim značenjsku razliku između termina oblik i forma. Govoreći o oblicima koji kao-da-plutaju ili kao-da-lebde kadrom slike ne govorim o formi. Ni slike, ni u njoj razaznatljivih oblika, jer posrijedi nisu sinonimi, već proces razobličenja, koji prethodi i, opet paradoksalno, slijedi svakoj formi.

Pročitala sam jučer tekst Briana Massumija koji počinje ovako: "Sustav. Rutina. U određenom stjecaju okolnosti prekida se razvoj linije djelovanja fizičkog sustava. Sustav trenutačno suspendira sam sebe. Nije postao neaktivan. U vrenju je. Postao je "kritičan". Taj "kaotični" interludij nije jednostavno odsutnost reda. To je u biti nad-ređeno stanje. U teoriji kaosa poima se suprisutnošću svih mogućih puteva kojima sustav može krenuti: njihova fizička sadržanost jednoga u drugome. Kritičnost nastupa onda kada se ono što su normalno uzajamno isključive alternative nakrca u materijalnost sustava. Sustav tada više ne djeluje i izvana ne reagira u skladu sa fizičkim zakonima

razvijajući se linearnim načinom. On se pjeni prelijevajući se preko svih mogućih vlastitih stanja. Nabire se u sebe postajući materijalno samoreferencijalan, animiran ne izvanjskim relecijama uzroka i posljedica, nego intenzivnim dovodenjem u međusobne odnose verzija samoga sebe. Sustav je čvor uzajamno impliciranih alternativnih transformacija samoga sebe, u materijalnoj rezonanci. Koja se transformacija trenutačno zbiva, koja će izvanjska spona uslijediti, ne može se predvidjeti sudeći prema zakonima fizike. Suspendirani je sustav u prepojačanom stanju transformabilnosti. On je hipermutabilan. Hiperspojiv, zahvaljujući tome što se odspojio. Sustav oklijeva, radi kroz problem svoje kritične samoreferencijalnosti i "izabire" razvoj."¹

Povodom Galićevih slika postaviti ću pitanje o značenju pojma apstraktnog slikarstva, odnosno njegovog referenta. U teoriji i kritici umjetnosti termin nereprezentacijskog slikarstva poima se sinonimom termina apstraktnog slikarstva. Razumijem to kao tvrdnju o odsutnosti referenta.

Međutim.

1943. godine trojica ključnih protagonista slikarskog pravca koji će 1952. godine biti nazvan apstraktnim ekspresionizmom i koji će nadalje generirati fenomene kojima će Greenberg nadjenuti imena slikarstvo obojenog polja ili post-slikarska apstrakcija, dakle onoga što u povijesti moderne umjetnosti postoji kao paradigma apstrakcije, Mark Rothko, Barnett Newman i Adolph Gottlieb, objavljuju pismo u kojemu izjavljuju sljedeće: "Meu slikarima je naširoko prihvaćeno mišljenje da nije važno što netko slika ukoliko je to dobro naslikano. To je bit akademizma. Ne postoji ništa takvo poput dobre slike o ničemu. Tvrdimo da je predmet interesa ključan, a valjan je samo onaj predmet interesa koji je tragičan i bezvremen. Zato priznajemo duhovno srodstvo s primitivnom i arhaičkom umjetnošću"².

Drugi dan 81, 2008.

Drugi dan 67, 2008.

Kolažiram ovaj tekst imajući na umu da je Galić 2003. i 2004. kolažirao slike. Razljepljujući podlogu. Papir. Podlogu za takozvanu kritičku refleksiju o njegovom slikarstvu definira mi predegzistirajući kritički diskurz koji ga smješta u kontekst apstraktnog slikarstva, konkretno, pronalazeći mu ishodišta i uporišta u američkim fenomenima poput slikarstva obojenog polja ili minimalizma. Pozicionira ga, dakle, unutar određenog sustava.

Vratila bih se sada problemu referenta nereprezentacijske slike, odnosno vlastitoj asocijaciji s početka ovog teksta, relaciji Galićevog slikarskog kadra s onim fotografskim.

Oblici koji kao-da-lebde ili kao-da-plutaju kadrovima Galićevih slika podsjećaju me na fotografski close-up snimljen u kretanju. Na snimku gdje predmet interesa u disonanci duljine ekspozicije i brzine pokreta tijela koje drži fotografski aparat, doslovce izmiče iz kadra ostavljajući neki nejasni trag. Ta me asocijacija vodi terminu prostorvrijeme, a njime i dimenziji koju je čini se, slikarstvo visokog modernizma, premda nereprezentacijsko, ipak pokušalo reprezentirati.

Pred točno šezdeset godina, 1948. nastaje prva u nizu Newmanovih slika koju autor naslovljuje staroengleskom riječju Onement. Prema standardnim interpretacijama posrijedi je slikarski ekvivalent odvajanju svjetla od tame opisanome na početku Knjige postanka.³ Tekst Knjige postanka nedvojbeno jest referent recentnih slika Mladena Galića naslovljenih Dan drugi. Drugog dana razdvojeno je Nebo od Zemlje. Međutim, što se razdvaja u kadrovima Galićevih recentnih slika. Horizont kojeg dogaaja promatramo?

Dan drugi jest nedvojbeno prostorna činjenica. Nešto je učinjeno. Gdje? I što je to prostor? Usudit ću se reći da Galićeve nereprezentacijske slike, nazivale se one Prostor zvuka, Prostorna činjenica, ili Dan drugi, već gotovo pola stoljeća reprezentiraju pojam horizonta. Po definiciji

horizont je prividna granica izmeu neba i zemaljske površine. Istom se riječju naziva i ravnina koja prolazi kroz oko promatrača okomito na vertikalu u danom mjestu. Riječ potječe od grčkog glagola horizo, u značenju omeim, ograničim, odredim. Dakle, nešto činim. Nastaju li prostorne činjenice u fikciji horizonta?

Izložba na kojoj Mladen Galić pokazuje recentne nereprezentacijske slike kojima je mogući referent događaj opisan u Knjizi postanka, održava se nekoliko tjedana nakon što je u tunelu na švicarsko-francuskoj granici započela izvedba najzahtjevnijeg znanstvenog eksperimenta u povijesti. Eksperimenta koji bi trebao rekonstruirati događaj koji u terminima jednog drugog semiotičkog sustava opisuje Knjiga postanka. I za kraj ove bilješke načinjene povodom prostornih činjenica materijaliziranih u Galićevim recentnim platnima, prisjetit ću se Heisenbergove tvrdnje o tome da znanost i umjetnost tijekom stoljeća oblikuju ljudski jezik kojim možemo govoriti o najudaljenijim dijelovima zbiljnosti; suvisli pojmovni sustavi kao i različiti umjetnički stilovi donekle su samo različite riječi ili skupine riječi u tom jeziku.⁴

U Zagrebu, rujan, 2008.

Leonida Kovač

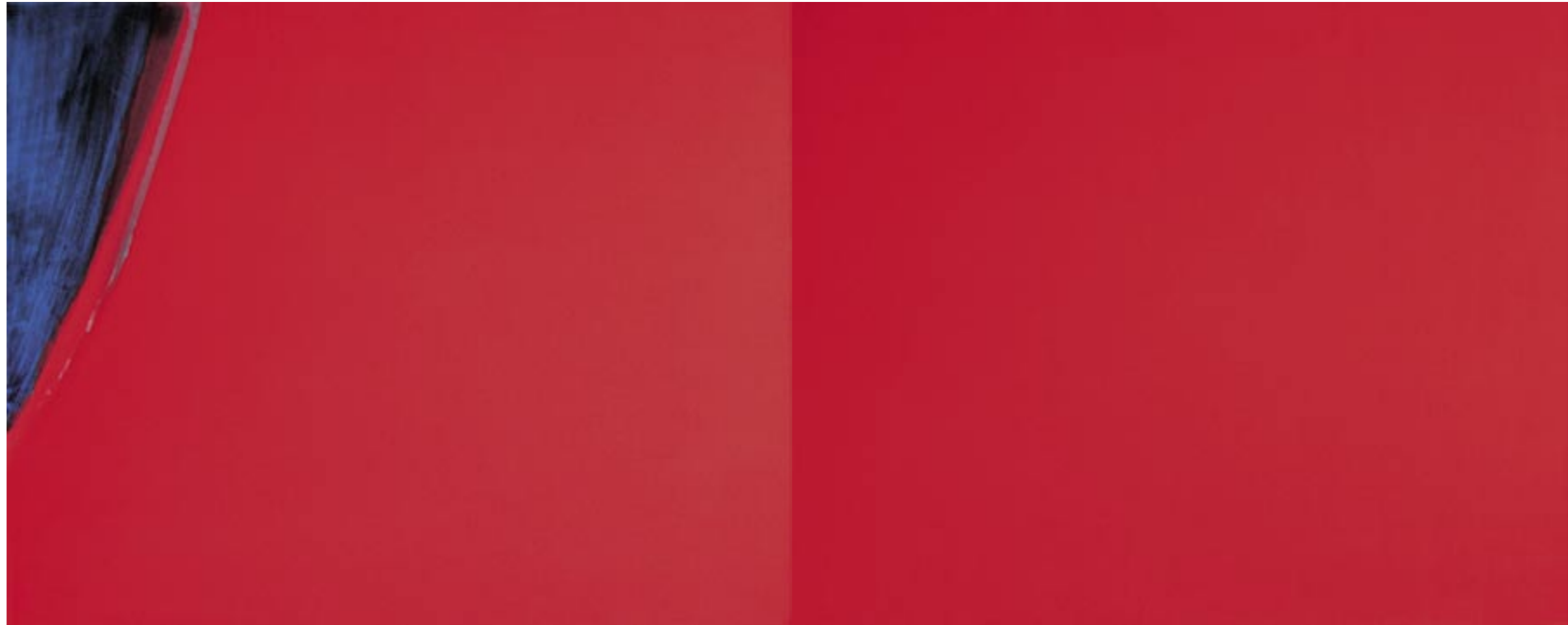
¹ Brian Massumi, Event Horizon, u The Art of the Accident (Joke Brouwer, ed.), Dutch Architecture Institute/V2, Rotterdam, 1998, str.154-168
² citirano prema Bonnie Clearwater, Shared Myths: Reconsideration of Rothko's and Gottlieb Letter to New York Times, <http://www.jstor.org/pss/1557346>
³ Hal Foster, Rosalind Krauss, Yve-Alain Bois, Benjamin H.D. Buchloch, Art Since 1900: Modernism, Antimodernism, Postmodernism, Thames&Hudson, 2004, str. 364
⁴ Werner Heisenberg, Odnos kvantne teorije prema drugim područjima, u Fizika i filozofija, Kruzak, Zagreb, 1997., str. 86

Drugi dan 62, 2008.

Drugi dan 69, 2008.

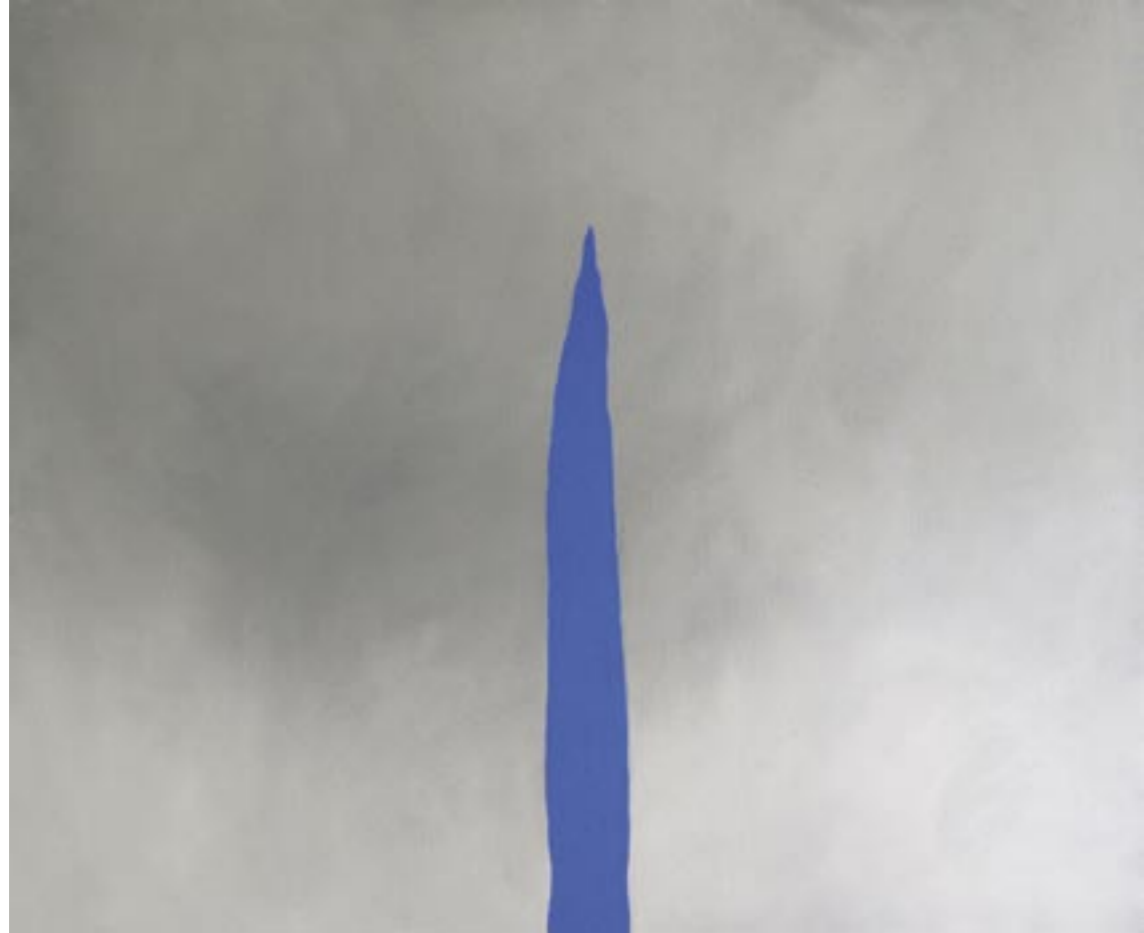
Drugi dan 71, 2008.

Drugi dan 45, 2008.

Drugi dan 32, 2008.

Drugi dan 61, 2008.

Drugi dan 46, 2008.

Drugi dan 60, 2008.

Drugi dan 59, 2008.

Drugi dan 33, 2008.

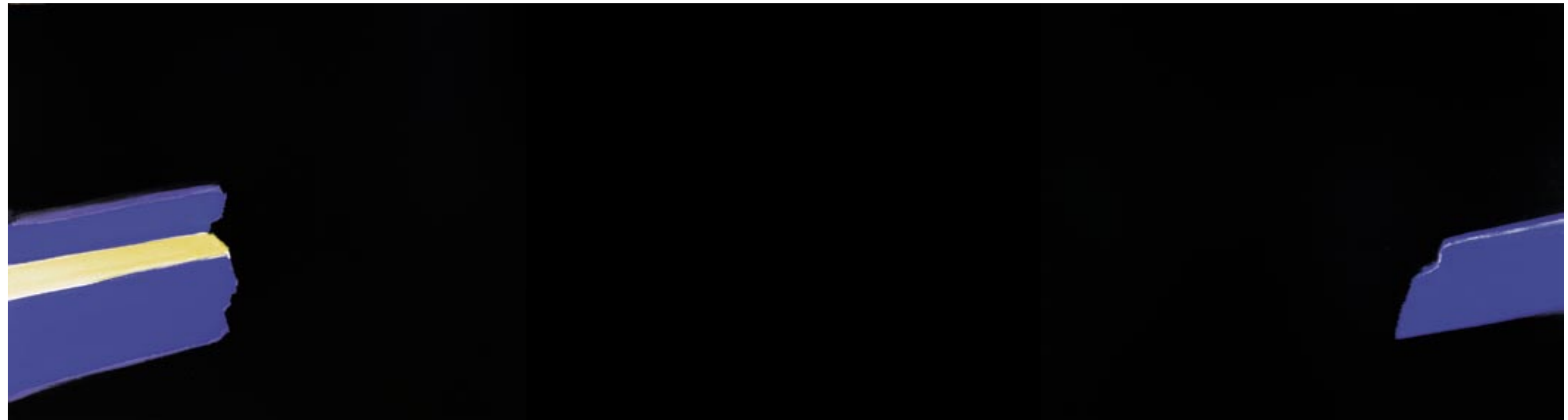
Drugi dan 30, 2008.

Drugi dan 82, 2008.

Drugi dan 52, 2008.

Drugi dan 70, 2008.

Drugi dan 59, 2008.

Drugi dan 56, 2008.

Drugi dan 63, 2008.

Drugi dan 31, 2008.

Drugi dan 53, 2008.

Drugi dan 64, 2008.

Drugi dan 54, 2008.

Drugi dan 47, 2008.

Drugi dan 48, 2008.

Mladen Galić (1934. Široki Brijeg)
Adresa: Zagreb, Trg Mažuranića 8
Tel. 4855 370

Samostalne izložbe Independent Exhibitions

- 1961 Kulturni centar, Mostar
1965 Galerija Grafičkog kolektiva, Beograd
1966 Galerija Studentskog centra, Zagreb
Umjetnički salon, Opatija
1970 Galerija Suvremene umjetnosti, Zagreb
1972 Galerija 4 sl, Zagreb
1979 Salon Muzeja savremene umjetnosti, Beograd
Galerija Nova, Zagreb
1980 Galerija suvremene umjetnosti, Zagreb
1981 Galerija Nova, Zagreb
2002 Galerija Beck & Galerija Nova, Zagreb
Mala galerija, Poreč
2003 Galerija Minima, Zagreb
2005 Dom hrvatskih likovnih umjetnika, Zagreb:
Radovi 1963. - 2005.
2006 Galerija umjetnina, Split
2008 Muzej Široki brijeg, Franjevačka galerija
2008 Gliptoteka HAZU, Zagreb

Skupne izložbe Collective Exhibitions

- 1962 II. bijenale mladih, Rijeka
1965 Zagrebački mladi slikari, Zagreb-Bjelovar
Izložba emajla, Galerija kulturnog centra, Beograd
1966 Tri slikara, Opatija
Zagrebački salon, Zagreb
Konfrotation, Galerie Heide Hildebrand, Klagenfurt
IV. Bijenale mladih, Rijeka
III. anale, Poreč
1967 Kripton 67, Opatija, Dubrovnik, Zagreb
Akvizicije 5, Galerija suvremene umjetnosti, Zagreb
Poslijeratna hrvatska umjetnost, Beograd, Sarajevo, Dubrovnik, Ljubljana, Zagreb
VII. međunarodna grafička izložba, Moderna galerija Ljubljana
III. jugoslavenski trijenale likovnih umjetnosti, Beograd
Izložba mladih, Umjetnička galerija, Sarajevo
Muzej savremene umetnosti, Beograd
Četiri slikara, Mestna galerija, Ljubljana

II. Internationale Malerwochen, Neue Galerie, Graz
V Biennale de jeunnes, Musée d'Art moderne, Paris
Hit parade, Galerija Studentskog centra, Zagreb

- 1968 Grafika mladih jugoslavenskih stvaralaca, Galerija Doma omladine, Beograd
Jugoslavenska selekcija V. pariškog bijenala mladih, Galerija suvremene umjetnosti, Zagreb
Sedam grafičara, Salon Muzeja savremene umetnosti, Beograd
V. zagrebačka izložba jugoslavenske grafike, Kabinet grafike, Zagreb
Zagrebački salon, Zagreb
Undici grafici jugoslavi, Roma, Milano
Zagreber Wochen in Wien Künstlerhaus, Wien
Zahreb mesto mladyh, Brno
Grafika danas, Milano
II. Internationale Malerwochen, Ljubljana, Zagreb, Beograd, Venecija
Likovni susret, Palić, Subotica

- 1969 Contemporary Yugoslav graphic art, Vancouver
Zagreb grad mladosti, Arte figurativa zagrebese d'oggi, Bologna
VII međunarodna grafička izložba, Moderna galerija Ljubljana
Contemporary Yugoslav graphic art, The Museum of Modern Art, New York
Mediterranean biennale, Roma
Contemporary Yugoslav graphic art, Ingelheim
1970 Yugoslav painting and graphic art, Centre Universitaire, Paris
Contemporary Yugoslav Art, Sidney
Contemporary Yugoslav graphic art, Graphic Center, New York
Slikarstvo i grafika mladih umjetnika Jugoslavije, Tunis, Etiopija
Izložba mladih, Galerie Alice Pauli, Lausanne
IV. jugoslavenski trijenale, Beograd
International Bienale of graphic art, Paris
Galerie Heide Hildebrand, Klagenfurt
Jugoslavensko slikarstvo, Prag

- 1971 New Tendentions, Mainz
IX. Međunarodna izložba grafike, Moderna galerija Ljubljana

Exhibition of graphic art, Frankfurt Main
Akvizicije 7, Galerija suvremene umjetnosti, Zagreb

- Contemporary Yugoslav art, New York
Exhibition of graphic art, Tokio
1972 Yugoslav painting, Tunis
Exhibition of graphic art, London
International graphic art, Paris
1973 I. bijenale male plastike, Murska Sobota
Exhibition of graphic art, Toronto
Exhibition of graphic art, Sao paolo
1975 II. bijenale male plastike, Murska Sobota
Jugoslavenska umjetnost, Budimpešta
Exhibition of graphic art, Madrid
International exhibition of graphic art, München
1976 Izložba natječajnih radova za spomenik na Šamarici, Zagreb
International exhibition of graphic art, Krakow
Contemporary Yugoslav art, Prag
II. bijenale male plastike, Banja Luka
1977 Izložba natječajnih radova za spomenik u Kragujevcu, Zagreb
Izložba natječajnih radova za spomenik na Makljenu, Jablanica
Contemporary Yugoslav art, Atena
V. jugoslavenski trijenale, Beograd
Zagrebački salon, Zagreb
III. bijenale male plastike, Murska Sobota, Banja Luka
Trigon, Neue Galerie, Graz
1978 Izložba natječajnih radova za spomen područje Dotršćina, Zagreb
Zagrebački salon, Zagreb
ZGRAF 78, Zagreb
Izložba jugoslavenske umjetnosti, Dortmund
1979 Suvremena jugoslavenska umjetnost, Rim
Genova, Nürnberg, Berlin, Bruxelles, Luksemburg
Akvizicije 17, Galerija suvremene umjetnosti, Zagreb
1980 Mediamuseo, Montecatini
Zagrebački salon, Zagreb
Spomen područje- Dotršćina, Izvedbeni projekt, Zagreb
Nove pojave u hrvatskom slikarstvu, Galerija Nova, Zagreb
V. grafički bijenale, Umjetnički salon, Split

- 100 YU Plakate, Köln
100 YU Plakate, Design Center, Stuttgart
Neue Plakate aus Jugoslawien, Bremen, Domshof, Bonn, Leverkusen, Rathaus
Das Moderne Kunstler Plakat in Jugoslawien, Deutsches Plakatmuseum, Essen
Jugoslawische Plakatkunst, Wilhelmshafen
1981 Bijenale skulpture, Pančevo
Jugoslavenska umetnost, Muzejot na sovremenate umetnost, Skopje
ZGRAF, Zagreb
Druga skulptura, Galerija Nova, Zagreb
XIV. Međunarodna izložba grafike, Moderna galerija Ljubljana
1982 Likovni susreti, Subotica
Inovacije u hrvatskoj umjetnosti sedamdesetih godina, Galerija suvremene umjetnosti, Zagreb
Inovacije u hrvatskoj umjetnosti sedamdesetih godina, Muzej savremene umetnosti, Beograd
5 artisti di Zagabria, Nuova Arsgallery, Milano
5 artisti di Zagabria, Galleria Pantha Arte, Como
1992 Kroatische Malerei der Gegenwart, Frankfurt
2003 Svjetlo, Zagreb

Nagrade Prizes

1966. Nagrada za slikarstvo na IV. bijenalu mladih, Rijeka
1967. Nagrada za slikarstvo na izložbi mladih, Sarajevo
1968. Nagrada za grafiku na V. zagrebačkoj izložbi jugoslavenske grafike, Zagreb
1976. Prva nagrada na jugoslavenskom natječaju za spomenik na Šamarici, Zagreb
1978. Treća nagrada na natječaju za Spomen-područje Dotršćina, Zagreb
1979. Nagrada za grafičku opremu na 24. sajmu knjiga u Beogradu
2006. Nagrada "Vladimir Nazor" za 2005. g.
2006. Nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti za cjelokupno umjetničko djelo

Bibliografija Bibliography

A. Zelenika: Slikarska izložba Mladena Galića, značajan likovni događaj. Sloboda, Mostar 1961.
D. Horvatić: Zagrebački mladi slikari, Zagreb, Bjelovar 1965. predgovor katalogu izložbe
D. Horvatić: Mladen Galić, predgovor katalogu samostalne izložbe u galeriji SC u Zagrebu 1966.
V. Maleković: Prazna jezgra ispod svježe površine, Vjesnik 1966.
I. Zidić: Vrijednost tuđeg iskustva, Telegram 1966.
M. Milošević: Umjetnost, čovjek i priroda, Borba 1965.
D. Horvatić: Mladi zagrebački slikari, Zagrebačka panorama, 1965.
Marija Pušić: Mladen Galić, Galerija grafičkog kolektiva, Umetnost 1965.
Željka Čorak: Izložba mladih zagrebačkih slikara, Umetnost, 1966.
M. Milošević: Boja vatre, Borba 1966.
V. Zuppa: Mladen Galić, predgovor katalogu izložbe, Mestna galerija, Ljubljana, 1967.
Ž. Koščević: Hit parada, galerija SC, 1967.
Wilfried Skreiner: predgovor izložbe 2. internationale malerwochen, Neue galerie, Graz, 1967.
Marija Pušić: predgovor katalogu izložbe Biennale de jeunnes, Musée d'art moderne, Paris, 1967.
B. Kelemen: predgovor kataloga 3. trijenala likovnih umjetnosti, Beograd, 1967.
Azra Begić: predgovor katalogu Izložba mladih, Umjetnička galerija, Sarajevo, 1967.
D. Horvatić: predgovor katalogu izložbe Jugoslavenski mladi grafičari, Stockholm, 1968.
Ž. Grum: predgovor katalogu izložbe Poslijeratna hrvatska umjetnost, Beograd, 1967.
J. Denegri: predgovor katalogu Jugoslavenska grafika, Prag, 1968.
J. Denegri: predgovor katalogu izložbe Serigrafija, Muzej savremene umetnosti, Beograd, 1968.
Ž. Koščević: Mlada hrvatska generacija, Umetnost 16, 1968.
T. Maroević: Polje mogućeg, Marko Marulić, Split 1969.
J. Denegri: Mladen Galić, predgovor katalogu izložbe u Galeriji suvremene umjetnosti, Zagreb, 1970.
T. Maroević: Crven, bijeli, plavi, Telegram, 1970.
V. Maleković: Dekorater ne bez dara, Vjesnik, 1970.
D. Glavan: Mladen Galić, Omladinski tjednik, 1970.
Z. Markus: predgovor katalogu izložbe Slikarstvo mladih umjetnika Jugoslavije, Tunis, 1970.
Raoul-Jean Moulin: Zagreb, capitale de la "Nouvelle Tendence", Les lettres francaises, 5. 8. 1970.
B. Kelemen: predgovor katalogu Neue Tendenz, 10 künstler aus Zagreb, Mainz, 1971.
Raoul-Jean Moulin: A la recherche de voies nouvelles, Les lettres francaises, 10. 3. 1971.
Renata Gothardi-Škiljan: predgovor katalogu Graveerkunst van Kroatie 1967-1971., Peer, Gent, Bruxelles, 1972.
D. Horvatić: Slike, kipovi, usudi, Znanje, Zagreb, 1972.
Z. Maković: Oko u akciji, Mladost, Zagreb, 1972.
M. B. Protić: predgovor katalogu izložbe Jugoslawische der kunst gegenwart, Leverkusen, 1974.
J. Denegri: Oblici geometrizma u suvremenoj grafici, Muzej savremene umetnosti, Beograd, 1975.
J. Denegri: predgovor katalogu Tendenzen in der jugoslawischen kunst von heute, Dortmund, Berlin, Nürnberg, 1978.
Ž. Koščević: Ispitivanje međuprostora, Znaci, CKDO, Zagreb, 1978.
J. Denegri: predgovor katalogu izložbe Tendenze dell' arte jugoslava D'oggi, Genova, 1979.

J. Denegri: Predgovor katalogu samostalne izložbe u Salonu Muzeja savremene umetnosti u Beogradu, 1979.
J. Denegri: predgovor katalogu izložbe Slika=slika, Beograd, 1980.
J. Denegri: Mladen Galić, predgovor katalogu izložbe u Galeriji suvremene umjetnosti, Zagreb, 1980.
Wauter Kotte: predgovor katalogu izložbe Jugoslawischer konstruktivismus 1921-1981., Stadtmuseum, Ratingen, 1981.
J. Denegri: predgovor katalogu izložbe Artisti di Zagabria, Milano, Como, 1982.
D. Matičević: predgovor katalogu izložbe Inovacije u hrvatskoj umjetnosti sedamdesetih godina, Beograd, Zagreb, 1982.
M. B. Protić: Skulptura XX Veka, Jugoslavija, Beograd, 1982.
Ana Lenvaj: Rezime novog, Večernji list, 26. 3. 1982.
Z. Poznić: predgovor katalogu izložbe Papir kao površina i materijal likovnog izraza, Skopje, 1984.
Ž. Koščević: predgovor katalogu izložbe Jugoslavenska grafika 1950-1980., Murska Sobota, Beograd, Sarajevo, 1985/6.
D. Matičević: predgovor katalogu izložbe Kroatische malerei der gegenwart, Frankfurt, 1992.
J. Degenri: predgovor katalogu samostalne izložbe u galeriji Beck- galeriji Nova, Zagreb, 2002.
Z. Maković: predgovor katalogu izložbe Oblikovni identitet galerije Nova, Zagreb, 1980.
M. Susovski: predgovor katalogu samostalne izložbe, galerija Nova, Zagreb, 1980.
M. Susovski: Minimalizam u Jugoslaviji, Zagreb, 1983. predgovor katalogu izložbe
A. Bassin: Minimalizam u Jugoslaviji, Naši razgledi 8, 1983.
J. Denegri: Apstraktna umjetnost u Hrvatskoj, Split, 1985.
Z. Maković: predgovor katalogu samostalne izložbe, Mala galerija Poreč, 2002.
V. Gudac: Prostorne činjenice, Kontura, Zagreb, 2003.
J. Denegri: Svjetlo, Kontura, Zagreb, 2003.
K. Purgar: Protiv ravnodušnosti, Kontura Zagreb, 2003.
Z. Maković: Mladen Galić, predgovor katalogu izložbe Radovi 1963. - 2005., Zagreb, 2005.
Z. Maković: Mladen Galić, predgovor katalogu izložbe Radovi 1963. - 2005., Split, 2006.
Z. Maković: Mladen Galić, predgovor katalogu izložbe Radovi 1963. - 2005., Široki Brijeg, 2008.
L. Kovač: Mladen Galić, predgovor katalogu izložbe Radovi 1963. - 2005., Zagreb, 2005.
L. Kovač: Mladen Galić, predgovor katalogu izložbe Radovi 1963. - 2005., Split, 2006.
B. Hlevnjak: Mladen Galić, Hrvatsko slovo, 2005.
B. Beck: Prvi slikar neonskim svjetlom u Hrvatskoj, Nacional, 2005.
M. Baričević: Umjetnost na trasi reduktivne apstrakcije i minimalističke poetike, Novi List, 2005.
F. Vukić: Umijeće askeze, Vjesnik, 2005.
I. Župan: Suveren, profinjeni kolorist, Moje vrijeme, 2005.
I. Körbler: Likovna higijena, Vjenac, 2005,
S. Nikitović: Izložba Mladena Galića u Domu likovnih umjetnika, Radio Zagreb, 2005.
I. Župan: Mladen Galić, Kontura, 2005.
S. Nikitović: Izložbom protiv primitivizma, Kontura, 2005.

**Katalog
Catlogue**

1	Dan drugi 30	2007.	ulje / acrylic	1200 x 1400 mm
2	Dan drugi 31	2007.	ulje / acrylic	1000 x 1300 mm
3	Dan drugi 32	2007.	acrylic	1100 x 1400 mm
4	Dan drugi 33	2007.	ulje	1100 x 1400 mm
5	Dan drugi 45	2008.	acrylic	1200 x 1400 mm
6	Dan drugi 46	2008.	acrylic	1200 x 1400 mm
7	Dan drugi 47	2008.	acrylic	1400 x 1200 mm
8	Dan drugi 48	2008.	acrylic	1400 x 1200 mm
9	Dan drugi 49	2008.	acrylic	1400 x 1200 mm
10	Dan drugi 50	2008.	acrylic	1200 x 1400 mm
11	Dan drugi 51	2008.	acrylic	1400 x 1200 mm
12	Dan drugi 52	2008.	ulje / acrylic	1400 x 1200 mm
13	Dan drugi 53	2008.	ulje / acrylic	1200 x 1400 mm
14	Dan drugi 54	2008.	ulje / acrylic	1200 x 1400 mm
15	Dan drugi 55	2008.	acrylic	1200 x 1400 mm
16	Dan drugi 56	2008.	acrylic	1200 x 1400 mm
17	Dan drugi 57	2008.	ulje	1700 x 1340 mm
18	Dan drugi 58	2008.	ulje / acrylic	1340 x 1700 mm
19	Dan drugi 59	2008.	ulje / acrylic	1340 x 1700 mm
20	Dan drugi 60	2008.	ulje / acrylic	1410 x 1700 mm
21	Dan drugi 61	2008.	ulje / acrylic	1410 x 1700 mm
22	Dan drugi 62	2008.	acrylic	1000 x 1300 mm
23	Dan drugi 63, diptih	2008.	acrylic	1400 x 2200 mm
24	Dan drugi 64	2008.	acrylic	1000 x 800 mm
25	Dan drugi 65	2008.	acrylic	1000 x 800 mm
26	Dan drugi 66	2008.	acrylic	800 x 1000 mm
27	Dan drugi 67	2008.	ulje / acrylic	800 x 1000 mm
28	Dan drugi 68	2008.	acrylic	1000 x 800 mm
29	Dan drugi 69	2008.	acrylic	800 x 1000 mm
30	Dan drugi 70, triptih	2008.	ulje / acrylic	3000 x 800 mm
31	Dan drugi 71, diptih	2008.	ulje / acrylic	2000 x 800 mm
32	Dan drugi 72	2008.	acrylic	400 x 400 mm
33	Dan drugi 73	2008.	acrylic	300 x 300 mm
34	Dan drugi 74	2008.	acrylic	300 x 300 mm
35	Dan drugi 75, diptih	2008.	acrylic	300 x 600 mm
36	Dan drugi 76	2008.	acrylic	300 x 300 mm
37	Dan drugi 77	2008.	acrylic	300 x 300 mm
38	Dan drugi 78	2008.	acrylic	400 x 400 mm
39	Dan drugi 79	2008.	acrylic	300 x 300 mm
40	Dan drugi 80	2008.	acrylic	300 x 300 mm
41	Dan drugi 81	2008.	acrylic	300 x 300 mm
42	Dan drugi 82	2008.	acrylic	400 x 400 mm
43	Dan drugi 83	2008.	acrylic	1200 x 1400 mm
44	Dan drugi 84	2008.	acrylic	1200 x 1400 mm
45	Dan drugi 32-56, male slike	2008.	acrylic	400 x 400 mm 300 x 300 mm 200 x 200 mm

Impresum
Mladen Galić

Nakladnik
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti - Gliptoteka

Za nakladnika
akademik Slavko Cvetnić

Glavni i odgovorni urednik
akademik Ivan Kožarić

Urednica
Ariana Krajić, upraviteljica Gliptoteke HAZU

Autori tekstova
dr. Leonida Kovač
prof.dr. Zvonko Maković

Fotografije
Mladen Galić

Portret
Ljerka Šibenik

Likovna postava
Leonida Kovač

Grafičko oblikovanje i priprema kataloga, pozivnice, plakata
Skaner Studio
Mladen Galić

Tehnička postava izložbe
Tehnička služba Gliptoteke HAZU

Administracija izložbe
Milena Rumiha Kanižaj

Tisak
Skaner Studio

Naklada
400 komada

Gliptoteka HAZU /Galerija II./ listopad-studen 2008.

Financijska potpora
Ministarstvo kulture RH
Gradski ured za obrazovanje, kulturu i šport grada Zagreba
Skaner Studio

ISBN 978-953-154-834-2